

Externe

Despre război și despre robie

 Bogdan Munteanu 11 martie 2024

Un articol de opinie de Michael Straumann (Elveția)

Cum folosesc guvernele războaiele pentru a restrânge drepturile fundamentale.

Cererea de securitate internă în timp de război invită la neglijență în ceea ce privește protecția libertăților civile și a dreptului la viață privată. Adesea, oamenii sunt mult prea dispuși să își sacrifice libertățile pe altarul autoritarismului, considerat necesar pentru a fi în siguranță. Nimic nu i-ar mulțumi mai mult pe teroriști decât să renunțăm de bunăvoie la unele dintre libertățile noastre dragi pentru a ne apăra de amenințarea lor.

(Dr. Ron Paul, candidat la alegerile prezidențiale din SUA în 2012 și membru al Camerei Reprezentanților a Statelor Unite din 1976 până în 2013)

Situația globală de securitate nu a mai fost atât de precară ca în prezent de multă vreme. Recent a fost dat publicității faptul că generali din forțele aeriene germane au planificat un atac asupra podului din Crimeea. Războiul din Ucraina a început inițial ca un conflict prin procură. Pericolul unei confruntări directe între NATO și Federația Rusă devine din ce în ce mai realist. Războiul nuclear nu mai poate fi exclus. De asemenea, potențialul unui conflict militar crește rapid în Orientul Mijlociu și în Marea Chinei de Sud. Se îndreaptă lumea spre un nou război major?

Cu cât se învâрте mai mult spirala escaladării, cu atât mai mult politicienii strâng șuruburile stării de urgență. Războaiele și drepturile civile – ele merg mână în mână. Războaiele îi invită practic pe politicieni să restricționeze libertățile cetățenilor din propria țară. Fidel motto-ului: „Nu lăsați niciodată o criză să se irosească”. Factorii de decizie politică folosesc adesea războaiele ca pretext pentru a extinde aparatul de putere al statului. Războiul nu este doar cel mai mare dușman al păcii, ci și al libertății. În consecință, pacea este o parte inseparabilă a ideii de libertate. De exemplu, principiul neagresiunii este nucleul libertarianismului.

„Defence of the Realm Act”: proiectul de cenzură de stat

Pe 4 august 1914, Regatul Unit a declarat război Imperiului German și a intrat oficial în Primul Război Mondial. Trei zile mai târziu, Parlamentul britanic a

adoptat „Actul de apărare a regatului”. Această lege a autorizat guvernul să controleze și să cenzureze mass-media din propria țară. Peisajul mediatic britanic a fost pus în acord. Cu toate acestea, jurnaliștii britanici – cu câteva excepții – s-au supus în prealabil. Ei au acceptat narațiunea guvernamentală în mod necritic. (1) Este diferit astăzi?

Regatul Unit era admirat în întreaga lume pentru aparatul său de propagandă și cenzură. Legea privind apărarea regatului a fost văzută ca un plan și un model pentru ministerul de propagandă al lui Joseph Goebbels din cadrul național-socialismului german. Este un exemplu clasic al modului în care războaiele servesc drept legitimare pentru a suspenda peste noapte drepturi fundamentale precum libertatea presei și libertatea de exprimare – în special în statele cu o constituție liberal-democratică. Statele liberal-democrate, se dovedește adesea, nu sunt mai puțin predispuse la abolirea drepturilor fundamentale în perioade de criză decât entitățile autocratice. (3)

„Patriot Act”: Începe o nouă eră a statului de supraveghere

O nouă eră geopolitică a început pe 11 septembrie 2001, odată cu așa-numitul „război împotriva terorismului”. SUA și partenerii săi din NATO au declanșat noi războaie în Orientul Mijlociu: În Irak, Afganistan, Libia, Siria și în alte țări.

Dar 11 septembrie 2001 nu reprezintă doar un punct de cotitură în geopolitică. Înțelegerea vieții private în cadrul clasei politice occidentale s-a schimbat, de asemenea, în mod fundamental. Câteva săptămâni mai târziu, Congresul american a adoptat „Patriot Act”, care a restricționat masiv drepturile fundamentale ale populației. De atunci, cetățenii americani și cei care vizitează America au fost supuși unei supravegheri și spionajului fără precedent. Chiar și telefoanele mobile ale unor șefi de stat străini, precum Angela Merkel, au fost ascultate de serviciile de informații americane.

„Patriot Act” a creat un precedent la nivel mondial. Elveția a fost, de asemenea, inspirată. Elveția are una dintre cele mai stricte legi antiteroriste din Europa. „Republik” a dezvăluit recent că serviciul de informații elvețian (NDG)

monitorizează în mod sistematic traficul de internet al tuturor cetățenilor. Cetățeanul transparent este acum norma în statele liberal-democratice. Dreptul fundamental la viață privată există doar pe hârtie și în discursurile de duminică ale politicienilor. Activistul elvețian pentru drepturile civile Nicolas A. Rimoldi concluzionează:

„Nu a fost niciodată vorba despre supravegherea unor indivizi, ci întotdeauna despre supravegherea totală a tuturor oamenilor!”

Conflictul din Ucraina: abolirea drepturilor fundamentale în numele democrației

Nu trece o zi fără ca un politician occidental să nu predice patetic și rugător că „libertatea” și „democrația” sunt apărate în Ucraina. Astfel de sloganuri amintesc de cuvintele fostului ministru german al apărării Peter Struck: „Securitatea Republicii Federale Germania va fi apărată și în Hindu Kush”.

A menționa Ucraina în același timp cu „libertatea” și „democrația” este – ca să mă exprim în termeni extrem de reținuți – foarte îndrăzneț. Mass-media și partidele de opoziție sunt interzise acolo. Minoritățile lingvistice sunt reprimare în mod sistematic. Jurnaliștii critici sfârșesc pe listele morții sau în închisoare, unde, de exemplu, a murit jurnalistul americano-chilian Gonzalo Lira.

Pe 28 februarie 2022, Uniunea Europeană a decis să interzică mass-media rusești, cum ar fi „Russia Today” și „Sputnik”. Interdicția se va aplica „până când agresiunea împotriva Ucrainei se va încheia și până când Federația Rusă și mass-media asociate acesteia vor înceta activitățile de dezinformare și de manipulare a informațiilor împotriva UE și a statelor sale membre”. Dar ce înseamnă de fapt „dezinformare” și „măsuri de manipulare a informațiilor”? Probabil că numai Comisia UE însăși știe.

Cenzura împotriva mass-media rusești este flancată de „Actul privind serviciile digitale”, care a fost adoptat de Parlamentul UE în toamna anului trecut. Aceasta autorizează Comisia să declare un anumit conținut de pe platformele de socializare ca fiind supus ștergerii. De acum înainte, aceasta poate decide la propria discreție ce ar trebui și ce nu ar trebui să fie eliminat. În timp ce se

presupune că apără valorile occidentale, aceleași guverne occidentale elimină treptat drepturile fundamentale și civile în propriile lor țări.

Cenzura oficială împotriva opiniilor nepopulare este, de asemenea, promovată masiv la nivel național. Suedia, de exemplu, membră a UE și în curând a NATO, a votat recent în favoarea unui amendament constituțional. Conform acestui amendament, transmiterea de informații care ar putea dăuna relațiilor Suediei cu alte țări sau organizații, precum NATO sau ONU, constituie infracțiune penală.

Măsurile de cenzură din „Vestul valorilor” au acum o amploare care amintește foarte mult de perioada Primului Război Mondial. În trecutul recent, suprimarea vocilor disidente a devenit din ce în ce mai populară. Lingvistul Noam Chomsky și economistul Edward S. Herman au explicat mecanismul de autocenzură în mass-media în lucrarea lor „Manufacturing Consent: The Political Economy of the Mass Media”. Astăzi, cenzura seamănă din ce în ce mai mult cu o cizmă care apasă pe fața cuiva – pentru a folosi cuvintele drastice ale lui George Orwell.

Ca o consecință a invaziei rusești în Ucraina, statele occidentale au restrâns dreptul fundamental la proprietate. Ne amintim de dezbaterea publică despre exproprierea activelor rusești, cum ar fi iahturile. Rușii sunt suspectați în general că ar fi acoliții lui Putin. Această detenție a clanului este la fel de ilegală ca și pedepsirea lui Christoph Blocher pentru încălcarea neutralității elvețiene. În prezent, UE și statele NATO intenționează să folosească cele 150 de miliarde de euro din activele rusești pentru a finanța „reconstrucția”. Elveția, care, de altfel, este singura țară din lume ce recunoaște libertatea economică drept un drept al libertății, este, de asemenea, complice la această expropriere. (3)

Pe lângă libertatea de exprimare, libertatea presei și libertatea de proprietate, alte drepturi fundamentale sunt, de asemenea, supuse la presiuni. În Germania, universitățile încearcă să anuleze cursurile profesorilor care critică războiul din Ucraina. Politologul Ulrike Guérot și jurnalistul Patrik Baab au dezvăluit starea dezolantă a libertății de cercetare în Occident.

În statele baltice, etnicii ruși care trăiesc acolo de generații întregi sunt acum tratați ca cetățeni de mâna a doua. De exemplu, Letonia recunoaște 80 de diferențe între cetățenii letoni și „non-cetățeni”, printre care se numără și etnicii ruși. Acești „necetățeni” au mai puține drepturi ale omului; nu li se permite să lucreze ca funcționari publici, ofițeri de poliție sau notari. Statul leton le refuză dreptul de a vota și de a candida la alegeri. Recent, legislația letonă a impus

etnicilor ruși să susțină un test de limbă. Oricine nu trece acest test este deportat.

Cei care sunt în favoarea libertății trebuie să fie

împotriva războiului

După cum am menționat la început, războiul nu este doar cel mai mare dușman al păcii, ci și al libertății. Pentru că, odată cu războiul, statul declară starea de urgență, iar odată cu starea de urgență, cetățenii sunt privați de drepturile lor fundamentale pentru o perioadă nedeterminată de timp. În consecință, singura concluzie posibilă pentru o persoană iubitoare de libertate și cu spirit umanist este să respingă războiul cu cea mai mare determinare. Pentru că libertatea poate înflori doar în vremuri de pace.

Nu este o coincidență faptul că Elveția a supraviețuit nevătămată celor două războaie mondiale și este încă considerată una dintre cele mai libere țări din lume. Acest lucru a fost posibil doar datorită neutralității sale integrale și armate, instrumentul păcii în politica externă. Dar chiar și în timpul războaielor mondiale, guvernul elvețian a impus legi de urgență și a restricționat drepturile fundamentale ale cetățenilor.

Ajungem la concluzia că, cu cât o țară este mai afectată de război – chiar și numai din punct de vedere al proximității geografice față de epicentrul războiului – cu atât este mai probabil ca politicienii să se simtă încurajați să declare starea de urgență. În consecință, fiecare cetățean conștiincios și iubitor de libertate ar trebui să se asigure că politica stă departe de războaiele din străinătate. Cu cât implicarea într-un conflict militar este mai mare, cu atât mai mare este probabilitatea ca cetățenii să fie privați de libertate.

Multor liberali autoprocamați, care, de altfel, se prezintă ca fiind foarte critici față de stat, le place să obțină sprijin pentru război în ideea de a apăra „democrația” și „libertatea” împotriva „autocrațiilor” din alte țări. Markus Somm, editorul FDP, de exemplu, se laudă că este un „belicos absolut”. Ei vorbesc despre război foarte ușor. Dar, în marea majoritate a cazurilor, astfel de jurnaliști și intelectuali nu merg ei înșiși pe front. Alții trebuie să moară. În aerul cald al redacției este foarte

plăcut să meditezi la război. Mulți liberali ignoră faptul că, prin această retorică de război, ei deplasează discursul social într-o direcție ostilă libertății. Ei pregătesc terenul pentru un stat care va declara apoi starea de urgență și va restrânge astfel drepturile fundamentale și civile. În consecință, „belicoșii” liberali nu mai pot vorbi de idei liberale. Numai cei care resping în mod consecvent războiul și apără cu hotărâre pacea sunt gânditori liberali.

Surse și note

(1) Teusch, Ulrich: Războiul dinaintea războiului. Wie Propaganda über Leben und Tod entscheidet, ediția I, Frankfurt/Main 2019, p. 33.

(2) Ibidem.

(3) Wüthrich, Werner: Economie și democrație directă în Elveția. Geschichte der freiheitlich-demokratischen Wirtschaftsverfassung der Schweiz, ediția 1, Zurich 2020, p. 101.

Tags: Michael Straumann

Cum puteți sprijini proiectul Patrioților

Platforma Opozitia.net depinde exclusiv de donațiile Patrioților. Ea va exista cât timp VOI veți considera că are sens să existe. Fiecare donație, cât de mică, ne aduce mai aproape de Libertatea de altădată. Ne ajută să avem o voce din ce în ce mai puternică. Ne ajută să rezistăm în fața ofensivei nemaintâlnite din partea Globaliștilor fără niciun Dumnezeu.

Donează prin **PayPal**

Donate

Donează prin Transfer Bancar:

Conturi ING BANK

RO70INGB0000999906930786 (RON)

RO65INGB0000999911989038 (EUR - SWIFT INGBROBU)

Donează prin Revolut

Tel: 0791.287.318 --- @adrian6j60

Lasă un răspuns

Adresa ta de email nu va fi publicată.

Câmpurile obligatorii sunt marcate cu *

Comentariu*

Nume **

Email **

Site web

- ☐ Salvează-mi numele, emailul și site-ul web în acest navigator pentru data viitoare când o să comentez.

Publică comentariul

Cele mai noi articole

Afacerea Gabriel Resources, încă un tun marca Soros?

Adrian Onciu / 12 martie 2024

[Citiți mai mult](#)

Se coc chifle mai mici pentru Ucraina

Papa Francisc și așteptata reacție a Prea Fericitului Daniel

Adrian Onciu / 11 martie 2024

[Citiți mai mult](#)

Despre război și despre robie

Bogdan Munteanu / 11 martie 2024

[Citiți mai mult](#)

Te iubim, OMS, mai ales dacă ne lași în pace

Adrian Onciu / 9 martie 2024

[Citiți mai mult](#)

Un regat pentru un "Genschman"!

Daniel Enache / 9 martie 2024

[Citiți mai mult](#)

Discriminarea este bună: Fără ea, civilizația s-ar prăbuși

Brandon Smith / 8 martie 2024

[Citiți mai mult](#)

Link-uri utile

Contact

Ne gasesti pe

© opozitia.net | All rights reserved.